

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Jvstinvs Martyr. 13. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

gratiâ Dei speciali potiri victoriâ. Ausculta Seneca lib. de ira, cap. 7. in præceptis datis corporibus naturalium sui arbitrium est: audi & Tullium Tulcul. 4. Qui se præcipitavit, sustinere se, cum velit non potest.

1. Igitur time cum arripserit gratia: time cum abierit gratia Salvatoris & time cum denud revertatur. S. Bern. Serm. 54. in Cant. Time cum adest gratia, ne non dignè opereris. Time cum abest, quia deficiente gratia deficiis tu, & dæmoni victus succumbes. Time cum redierit, si enim est gratia repropitiata, deterior fiet recidiva, quæ contingere tibi potest.

S. JUSTINVS Martyr.

13. Aprilis

Non enim judicavi me scire aliquid inter vos nisi Iesum Christum & hunc crucifixum.

Paul. ad Corinth. Epist. 2. cap. 2.

JUSTINVS Philosophus Palæstinâ oriundus, literarum amator, varias in Philosophia sectas amplexus, Platoni tandem auscultare cœpit. Declinaverat fortè populi turbam, cum nescio quid ad mare secum meditatus, in hominem incidit, à quo immortalitatē & supplicia animorum edoctus, Christianam

Christianam veritatem aspexit, eandemque
 adversus hostes acerrimè tutatus est, sanguinis & vitæ prodigus. Multa judæi gentesque
 adversum Christi cultores machinabantur, quorum causam apud Cæsari subcellia magnâ dicendi libertate tutatus, illud impetravit, ut Christiani deinceps nisi malefici convicti essent, innoxij viverent. Nobilis ingenij monumentum hodièq; legitur, gloriæq; est bonis literis hanc piam operam Christo Romæ impendisse, ubi melior nunquam causa acta est, etsi optimo ejus Patrono sanguine stetit. Nam cum crescentem vitâ & disciplinâ Cynicum, ignorantiam hominis, multoque magis canina impudentia offensus, publicis congressibus vicisset; ea res scilicet Canem illum ad vindictam inflamavit: nulla ratio perdendi Justiniani aptior visa, quàm si ut Christianum allatrasset. Exosum id nomen iterum esse coeperat & capitale. Ergo structæ D. Justino insidiæ haud sanè nolenti; captus rogatusq; Christianusne esset; affirmavit; desereretne sua sacra? renuit: mortem subiret? voluit; id Christo mortaliû severo Judici gratum, sibi utilissimum fore affirmans: ac mox cervice securi subjecta vitam perdidit, perditurus, nisi perdidisset.

Ex Surio & Baron.

R 3

Meditatio

De scientia Sanctorum.

1. **L**icet humanis scientijs operam dare, ut
 nolim operam ipsis dedit S. Justinus, & ut
 nunc complures, non minùs sanctitate, quàm re-
 nrum scientiâ conspicui, ad cognitionem dun-
 taxat, & honorem Dei. In his studijs uni Deo
 placere studeas, alioqui jacturam facies tempo-
 ris, humilitatis, & pietatis. Non ex te queretur in
 alterâ vitâ, an huic vel alteri scientiæ studueris;
 nec, an clarueris multarum laude scientiarum, sed
 quis fuerit studiorum tuorum finis, & quâ ratio-
 ne usus fueris tuâ scientiâ.

2. Quò quis doctior est, eò perfectior esse debet.
 Atrociùs quippe punietur homo doctus, quàm ig-
 narus, si malè doctrinâ suâ usus fuerit, nec ea fece-
 rit, quæ sciebat esse facienda. Tua tibi profit sci-
 entia ad cognitionem & amorem Dei. Heu! tantum
 ponis temporis in humanis scientijs; in divinis ve-
 rò tam parùm! *Vacat tibi, ut philosophus sis, non va-
 cat, ut sis Christianus.* Paulinus.

3. Fac, ut doctrina tua alijs utilis sit: eos imbuere
 mysterijs nostræ fidei. Tot barbari, tot gentiles,
 tot homines cujuslibet conditionis neminem ha-
 bent, qui doceat eos viam Paradisi. Appositis ver-
 bis doce fratres tuos, quid facere debeant, ut pla-
 ceant Deo, æternamque consequantur felicitatem.
 At memineris, Christianum hominem virtutem pic
 factis, quàm disertis orationibus magis persuadere.
Non loquimur magna, sed vivimus. Cypro S. LVD-